

REVIZUIREA CETĂȚENIEI EVREILOR DIN VAMA, JUDEȚUL SUCEAVA

ION CERNAT

Reviewing the Citizenship of Jews in Vama, Suceava County

(Abstract)

The author presents the history of the Jewish community of Vama. The Jews of Bukovina had a peculiar situation. The Austrian Empire had at the beginning an attitude of intolerance towards the Jews who moved from Galicia to the new territorial acquisition. It ended up though accepting and drawing them in the exploitation and control of the province, which 1862 became the Duchy of Bucovina. The Jews were used in Bukovina as a factor of germanisation, as they were German-speaking and most of them were educated. Even if they competed with the Germans in trades and industries, they were the most important allies in public activities. The author presents the evolution of the Jewish community of Vama, referring to how many of its members have received Romanian citizenship, how many have gone to other places or to other countries, how many have been deported or died in the deportation, as well as how many have settled down in other localities after their return from the Soviet Union.

Keywords: Jews, citizenship, Vama.

Teza junimistă exprimată de la tribuna Parlamentului de Titu Maiorescu, în 1876, potrivit căreia antisemitismul românesc este datorat, printre altele, nu în mod exclusiv, de incapacitatea autohtonilor de a produce o clasă de mijloc, justă în esența ei, implică atitudinea românilor față de îndeletnicirile burgheze, catalogate drept nerespectabile, atitudine care ne-a determinat să lăsăm descoperită nișa cu ocupațiile aducătoare de profituri, gol care a fost ocupat la noi, ca și la alții, de alogeni, evrei, în special, întreprinzători și fără complexe datorate unor restricții impuse de tradiții. Activi în domeniul economic, evreii n-au fost numai cârciumari, negustori și cămătari, cum îndeobște au fost văzuți și demonizați pentru asemenea practici „neonorabile”, ci au pătruns repede în

Analele Bucovinei, XX, 1 (42), p. 181–200, București, 2014

industrie și bănci, în administrație și peste tot unde au găsit o sursă de câștig¹. Evreii din România Mică, viitorul Regat, la fel ca și cei din teritoriile românești aflate sub stăpânire străină, nu au întârziat să ceară drepturi civile și politice care le-au fost refuzate dintr-un motiv întemeiat: teama de a pierde toate pozițiile și funcțiile de conducere, iar intervenția finanței evreiești europene, în cadrul Congresului de la Berlin (1 iunie – 1 iulie 1878), condiționând recunoașterea independenței României de acordarea unor drepturi pentru evrei, a iritat opinia publică românească care a simțit că i se forțează mâna.

O situație deosebită aveau evreii din Bucovina, unde stăpânirea austriacă, după ce, la începuturi, a avut o atitudine intolerantă față de evreii pătrunși în noua achiziție teritorială, din Galiția, a sfârșit prin a-i accepta și coopta în exploatarea și stăpânirea provinciei, devenită Ducatul Bucovinei, după 1862. În Bucovina, evreii au fost folosiți ca factor de germanizare, deoarece erau vorbitori de limbă germană, majoritatea erau școlarizați și, chiar dacă-i concureau pe germani în meserii și în industrie, erau aliații de bază în activitățile publice².

Ce-au constatat românii care, desprinși din lumea satelor, după îndelungate privațiuni și după eforturi intelectuale de recuperare a rămănerii în urmă, aspirau spre ocuparea unor poziții sociale, funcții și posturi, considerate ca fiind de drept ale lor? Au constatat că marea majoritate a funcțiilor și posturilor sunt ocupate de străini, în special de evrei. Presa românească din Bucovina îi semnalează peste tot: în comerț, industrie și administrație, în justiție, în sănătate (doctori și farmaciști), în presă, în școală, ca elevi și ca profesori, în tot locul³. În condițiile în care evreii reprezentau, în 1910, numai 12% din populația Bucovinei, aproape de la sine a prins rădăcini teoria lui *numerus clausus* pătrunsă și în programele politice ale partidelor și mișcărilor de extremă dreaptă, fără însă să fie emanația lor. Primul Război Mondial, prin urmările sale, lăsa impresia, în opinia publică românească, că războiul se purtase pentru ca minoritarilor să li se recunoască drepturi și libertăți la care nici nu se puteau gândi înainte de război. Ideea proporționalității în școli, facultăți, posturi și funcții nu era nouă, cel puțin în Bucovina, exprimând cerința ca locurile ocupate să fie în concordanță cu ponderea etniei în structura populației.

¹ Vezi Andrei Oișteanu, *Imaginea evreului în cultura română. Studiu de imagologie în context est-european*, ediția a II-a, București, Editura Humanitas, 2004; Ioan Stanomir, *De două mii de ani*, în „Idei în dialog”, București, anul II, nr. 5 (8), mai 2005, p. 33–34; Alexandru Florin Platon, *Denigrarea prin corp ca expresie a diferenței. Cazul alterității iudaice cu un exemplu românesc de transfer simbolic*, în vol. *In honorem Ioan Ciupercă. Studii de istorie a românilor și a relațiilor internaționale*, Iași, Editura Universității „Al. I. Cuza”, 2007, p. 515–528.

² Mihai Iacobescu, *Din istoria Bucovinei*, vol. I, 1774–1862. *De la administrația militară la autonomia provincială*, București, Editura Academiei Române, 1993, p. 167–169.

³ Vezi „Revista politică”, Suceava, colecția din anii 1888–1890; Iorgu G. Toma, *Justiția în România*, Cernăuți, 1928; Ion Cernat, *Cu Iorgu G. Toma despre naționalism și verticalitate*, Iași, Editura Pim, 2004

În anul 1923, când nu putem vorbi de extremă dreaptă în Vama, o delegație de reprezentanți ai comunelor din județele Bucovinei a mers la București, la primul-ministru, I. I. C. Brătianu, care, însă, a primit în audiență câțiva fruntași, unul dintre aceștia fiind Nicolae Lucanu din Vama, care lasă niște însemnări despre acest eveniment⁴. Or, tocmai Nicolae Lucanu, care nu lasă, din însemnările sale, să se vadă că ar fi fost un antisemit sau, mai bine zis, era antisemit numai „cât trebuie și stă bine”, are curajul să-i spună primului ministru să aplice *numerus clausus*, la care I. I. C. Brătianu nici nu i-a răspuns.

În perioada interbelică are loc trecerea de la antisemitismul declarativ la antisemitismul agresiv, în vorbă și faptă, ajungând, în condițiile politice determinate de criza economică din anii 1929–1933 și de regimul de autoritate monarhică, la vârfurile puterii, ca politică de stat. Se spune că măsurile discriminatorii luate de Carol al II-lea împotriva evreilor ar fi fost determinate de intenția, în condițiile izolării României pe plan extern, de a se apropia de Germania nazistă. Să observăm că acest factor extern nu este determinant. Condițiile erau „coapte” în interior, unde are loc o transformare a antisemitismului, în sensul că din practică individuală devine doctrină de partid (L.A.N.C. și Garda de Fier) și, apoi, politică de stat. Acum evreul devine responsabil de toate relele și, ca victimă, poate fi reprimat, deoarece s-a indus în conștiința majorității că el este dușmanul din interior, el este crâșmarul care otrăvește pe țaran, el, cămătarul, care scoate gospodăria țărănească la vânzare, el, negustorul, care acaparează la prețuri mici produsele muncii țaranului și, peste toate, el poartă stigmatul ancestral: deicidul și infanticidul ritual. Pe de altă parte, nu toate învinuirile aduse evreilor erau lipsite de suport real: intrarea ilegală în țară, în timpul Primului Război Mondial și după, a multor evrei care și-au făcut repede un rost în noua țară și, alt fapt de netăgăduit, constă în acordarea de împrumuturi cu dobânzi de până la 30%. În primul caz, aflăm că în 30 mai 1919, numai în județul Câmpulung erau 222 de străini, dintre care 67 de evrei, iar în Vama, conform unui *Tablou de străinii domiciliați în comună*, sunt trecute 26 de persoane de diverse etnii⁵. În „Monitorul Bucovinei”, Cernăuți, nr. 53, 10 septembrie 1920, guvernul local, prin Secretariatul General de Interne, publică o *Ordonanță*, prin care, la art. 1 se spune: „Oricine nu poate face dovada că este cetățean român se consideră de străin și este îndatorat ca în termen de 8 zile de la sosirea sa în Bucovina, să se prezinte prefectului județului în care se stabilește pentru a obține un bilet de liberă petrecere”⁶.

În ceea ce privește împrumuturile de la băncile aflate în proprietatea evreilor, primite de locuitorii din Vama în timpul și anterior crizei economice din 1929–1933, care trebuiau lichidate ca datorii agricole, aflăm dintr-o adresă a Primăriei orașului Vama către Prefectura județului Câmpulung, din 15 mai 1934,

⁴ Nicolae Lucanu, *Carte de însemnări*, manuscris aflat în posesia familiei.

⁵ Serviciul Județean al Arhivelor Naționale Suceava (în continuare se va cita S.J.A.N.S.), Fond *Prefectura Câmpulung*, Dosar 1/1918.

⁶ *Ibidem*, f

că Vama are 1 250 capi de familie. Dintre aceștia, 500 au făcut declarații la Judecătoria Mixtă Vama, circa 50 la Tribunal. Până la 560 de capi de familie au avut datorii mici pe care le-au lichidat, parte n-au avut deloc. Numărul capilor de familie evrei este de 80. Circa 50–60 au aranjat chestiunea datoriilor prin învoială, iar restul de 1–2% n-au făcut declarații⁷.

Anterior rezolvării datoriilor agricole prin intervenția statului, celor care contractaseră împrumuturi și n-au putut plăti ratele și dobânzile, li s-a scos la licitație averea lor mobilă și imobilă de către cămătarii evrei, ceea ce a produs mare agitație printre locuitorii datornici, care au fost organizați de către mișcările de extremă dreaptă în Liga contra cametei.

„În rândul populației, ni se spune într-un raport al agentului de siguranță din Vama, domnește o ură mare contra evreilor [cămătari, n. a. – I. C.], nu numai din cauza datoriilor mari, ci și ca urmare a propagandei antisemite făcută de reprezentanții Ligii Apărării Național Creștine (A. C. Cuza) și ai Gărzii de Fier⁸ (Corneliu Zelea Codreanu). Toate nemulțumirile acumulate în anii crizei au fost ușor canalizate spre elementul evreiesc de către agitatorii de dreapta veniți în Vama din județ, pentru a agita spiritele în cadrul întrunirilor, mitingurilor și marșurilor, când s-a ajuns la ciocniri cu poliția”⁹. Într-un raport al prefectului județului Câmpulung către Directorul Ministerial – Cernăuți, din 28 iulie 1930, se arată cauzele nemulțumirilor: 1) Lipsa de lucru (șomaj exagerat); 2) Neputința de a plăti datoriile, care a dus la revolta contra cametei uzurpatoare; 3) Execuțiile silite¹⁰.

Legislația rasială antisemită din timpul regimului de autoritate monarhică a lui Carol al II-lea, în condițiile în care mișcarea legionară fusese decapitată, iar monarhul era în relații de afaceri cu oligarhia financiară și industrială evreiască, pare de neînțeles numai dacă facem abstracție de guvernarea Goga-Cuza (27 decembrie – 10 februarie 1938), care declanșează legislația discriminatorie antisemită, prin *Legea de revizuire a cetățeniei evreilor*. Legislația antievreiască, inițiată de Carol al II-lea și continuată de regimul Antonescu până în 1944, a început cu *Decretul lege privitor la statutul juridic al evreilor și la oprirea căsătoriilor între români și evrei*¹¹.

Sunt stabilite prin lege criteriile care defineau calitatea de evreu, împărțite în categorii, cu drepturile, restricțiile și interdicțiile impuse cetățenilor evrei. Legea stabilea trei categorii de evrei: I – evreii veniți în România după 1918; II – evreii naturalizați individual până la 30 decembrie 1918 sau cei naturalizați colectiv pentru participarea la Războiul de Independență din 1877: cei care au fost naturalizați în

⁷ *Ibidem*, Dosar 63/1934, f. 214.

⁸ *Ibidem*, Dosar 31/1930–1933, f. 26 (*Raportul agentului de siguranță Leonte Lateș din Vama*).

⁹ *Ibidem*, f. 54 și f. 59.

¹⁰ *Ibidem*, f. 166.

¹¹ Lya Benjamin, *Prigoană și rezistență în istoria evreilor din România, 1940–1944. Studii*, București, Editura Hasefer, 2001, p. 37; idem, *Studiu introductiv*, în vol. *Evreii din România între anii 1940–1944*, vol. I

Dobrogea prin legile din 1879, 1909 și 1912; cei care au luptat în prima linie în războaiele României, cei răniți, decorați, cei citați cu ordin de zi pentru bravuri, urmașii celor căzuți în războaiele României și urmașii evreilor menționați la categoria a II-a; III – evreii încetățeniți prin legile din 1919, recunoscute prin Constituția din 1923, în care intrau majoritatea evreilor din România¹².

La cererea Ministerului Justiției, Direcțiunea judiciară, cu ordinul nr. 838, din 11 ianuarie 1938, Prefectura județului Câmpulung Moldovenesc, Serviciul Administrativ, cu adresa nr. 420/1938 din 17 ianuarie 1938, cere primăriilor din județ să înainteze de urgență, în cel mult trei zile, un tablou numeric cu evreii cărora li s-a recunoscut cetățenia română, potrivit legii pentru dobândirea și pierderea naționalității române. Se atrage atenția ca, pentru întocmirea *Tabloului*, primăriile să se folosească exclusiv de registrul de naționalitate, prevăzut în articolul (a se vedea paginile următoare) 53 al *Regulamentului privitor la constatarea naționalității române*. De asemenea, se specifică întocmirea unei liste speciale cu cei înscrși ulterior, pe baza unei hotărâri judecătorești¹³.

Primăria comunei urbane Vama reușește să realizeze situația cerută; în 28 ianuarie 1938 o înaintează Prefecturii Câmpulung, iar un exemplar este afișat „pe tabla neagră a Primăriei, în vederea revizuirii cetățeniei, conform Decretului-lege publicat în „Monitorul Oficial”, nr. 18, din 22 ianuarie 1938”, după cum aflăm dintr-un proces-verbal din 3 februarie 1938, semnat de Constantin Mihalache, președintele comisiei interimare a orașului Vama¹⁴. De asemenea, Primăria Vama, înaintează o copie de pe *Tabloul de naționalitate* și Judecătoriei Mixte Vama, pentru clarificarea situație juridice a cetățenilor, etnici evrei, din localitate¹⁵.

Redăm mai jos conținutul *Tabloului*, care este departe de a fi complet și fără greșeli, în ideea de a contribui la istoria comunității evreiești din Vama, a vechimii și a numărului acestei etnii, număr care, cu excepția recensămintelor realizate de stăpânirea habsburgică în Bucovina și a recensământului românesc din 1930, rămâne mereu controversat. Pe baza *Tabelului de naționalitate* se poate face o comparație între numărul și numele capilor de familie înscrise și cele conținute în alte lucrări, ale căror autori au folosit ca surse de informare memoria individuală¹⁶ și colectivă a supraviețuitorilor deportării în Transnistria între anii 1941, 1943 și 1944. Cel care furnizează informații despre comunitatea evreilor din Vama, Itzhak Isidor Merdler, se află pe *Tabloul de naționalitate* la nr. 100 (Merdler Isak), ca și cum ar fi fost cap de familie, când, în realitate, el avea, în 1938, 8–10 ani (nu este trecut cu anul nașterii).

¹² *Ibidem*, p. 28–41.

¹³ Arhiva Primăriei Vama, Dosar 4/1938: *Relativ la revizuirea cetățeniei evreilor. Ordine și instrucțiuni*, f. 2.

¹⁴ *Ibidem*, f. 6, 8.

¹⁵ *Ibidem*, f. 7.

¹⁶ Veronica Bărlădeanu (redactor), *Viața și martiriul evreilor din Câmpulung, Bucovina*, vol. I, București, Tipografia Cicero. Media Holding. 1998. În această lucrare, Itzhak Isidor Merdler vorbește despre c

Tablou nominal de nume și prenumele evreilor înscrși în registrul de naționalitate al comunei urbane Vama, întocmit potrivit legii publicate în „Monitorul Oficial”, nr. 18, din 22 ianuarie 1938

Nr. crt.	Numele	Anul nașterii
1.	Adelstein Feiver	1865
2.	Adler Moritz; soția: Mariem, copii: Brunno	1892, 1923
3.	Alper Aron; soția: Saly; copii: Dora, Herman, Frima, Jetti, Clara, Eugenia, Relika	1885, 1890, 1903?, 1905, 1907, 1909, 1910, 1914, 1915
4.	Alper Hermman	1903
5.	Alper Michael; soția: Wittye; copii: Clara	1869, 1878, –
6.	Adler Golde Mendel	1871
7.	Berl Israel David; soția: Ester; copii: Toni, Gusta, Saly, Rosa	1879, 1881, 1904, 1912, 1913, 1911
8.	Bernfeld Chaim	1892
9.	Bernfeld Leisser; soția: Rifca; copii: Isidor	1861, –, 19 ani
10.	Bernstein Wolf; soția: Brauer n. Werner; copii: Nessie Frige	59 ani, –, 1912
11.	Bittkower Berl; soția: Susel; copii: Gusta, Rubin	55 ani, 54 ani, 1904, 1911
12.	Bittkower Malka Rosa	1897
13.	Bittkower Moses	1900
14.	Bittkower Zitta	1902
15.	Burg Iosef; soția: Yetti	44 ani, 43 ani
16.	Bercovicz (fost Senderovici Meier); soția: Yetti	1899, 1907
17.	David Chaim; soția: Rosa	1858, 51 ani
18.	David Channe	54 ani
19.	David Hersch; soția: Marianne; copii: Theresie	1856, 1860, 1904
20.	David Lauser; soția: Rosa	1853, 1851
21.	David Mendel; soția: Toni; copii: Ernest, Eles, Mitzi, Margareta	1878, 1888, 1904, 1908, 1909, 1913
22.	David Michael; soția: Hami	1896, 1901
23.	Drukman Sabina; copii: Gisela, Malli	1871, 1904, 1908
24.	Eisenkraft Isak; soția: Pesie; copii: Iosif Max	1896, 1900, 1923
25.	Eisenkraft Malka Riva	1901
26.	Eisenkraft Moses; copii: Ettel, Dora, Iente Perl	1865, 1905, 1910, 1911
27.	Eisenkraft Rachel Lea	1892
28.	Eisenkraft Samuel; soția: Chamma	1891, 1897
29.	Eisenkraft Ziri	1889
30.	Engler Frimme Hudie	1900
31.	Engler Nussen; soția: Ester; copii: Hermann	1863, 1870, 1904
32.	Engler Samuel	1904
33.	Feldhammer Abraham; copii: Fany	1880, 1909
34.	Feldhammer Perl Ludwig	1883
35.	Feldhammer Chiam Asirel; soția: Mariem; copii: Moses, Erna	1866, 1866, 1920, 1924
36.	Feldhammer Getzel; soția: Taube	1862, 1867
37.	Feldhammer Gisela a Simeon; copii: Rosa, Efroim	1866, 1910, 1912
38.	Feldhammer Hers; soția: Ettel	1863, 1865
39.	Feldhammer Iacob a Azig; soția: Fany-Singer	1863, 1865
40.	Feldhammer Solomon; soția: Chame; copii: Bertha, Leon	1877, 1884, 1909, 1910
41.	Feldstein Aron; soția: Rebeica; copii: Bluma, Lajos	53 ani, 40 ani, 20 ani, 1914
42.	Feldstein David	72 ani
43.	Feldstein Iosef; soția: Rosa; copii: Eva	48 ani, 39 ani, 1907
44.	Feldstein Gusta	1896
45.	Feldstein Perl	24 ani
46.	Frenkel Ar	

(continuare)

47.	Frenkel Iacob; soția: Reghina	68 ani, 1861
48.	Frenkel Bernhard	1888
49.	Flaischer, fost Frischlender Mendel; soția: Fiege-Rifca; copii: Aron	1893, 1893, 1921
50.	Flaischer Malka	–
51.	Gerber Iosef; soția: Clara; copii: Lotti, Lolca, Hermann	54 ani, 46 ani, 19 ani, 17 ani, 13 ani
52.	Flaischer Maliza	–
53.	Glukstern Abraham Hersch	1885
54.	Glukstern Chaim; soția: Chame-Hudie; copii: Sidonia	1883, 1888, 1913
55.	Glukstern Laiser Wolf; soția: Cheve	1852, 1855
56.	Glukstern Moses	1896
57.	Glukstern Rosa	1900
58.	Goldringher Iacob; soția: Eva	1859, 1860
59.	Goldringher Grette	24 ani
60.	Goldringher Lotti	38 ani
61.	Gross Amalia a Carol	1859
62.	Huttmann Beruhard	1900
63.	Huttmann Bernhard; soția: Silvia	1893, 1900
64.	Huttmann Bertha Israel	73 ani
65.	Huttmann Bertha; copii: Fany, Carol	44 ani, 1904, 1911
66.	Huttmann Mendel; soția: Feige Reisie	1863, 1868
67.	Dr. Huttmann Moses; soția Malka; copii: Silvia	1883, 1880, 1916
68.	Huttmann Pepie	58 ani
69.	Huttmann Rosa a Selig	1886
70.	Hundert David; soția: Maria; copii: Gisella, Jemie	46 ani, 36 ani, 12 ani, 4 ani
71.	Kolkstein Isak; soția: Rifka	71 ani, 70 ani
72.	Katz Anna a Samuil	1894
73.	Katz Bliane Ginttel	1902
74.	Katz Israil	1897
75.	Katz Littmann	1896
76.	Katz Malie	1889
77.	Katz Mandela a Samuil	1900
78.	Katz Moses Chaim	1895
79.	Katz Samuil; soția: Jerente; copii: Isak	1860, 1865, 1907
80.	Kinsbrumer Sara Efraim	1872
81.	Kinsbrumer (fost Feiner Franim)	1901
82.	Dr. Korber Isidor; soția: Resie; copii: Teodor, Berthold	1888, 1892, 1918, 1920
83.	Kreindler Josefina	1896
84.	Kreindler Martin	1878
85.	Kreindler Oskar; soția: Amalia; copii: Hermann Artur	1869, 1878, 1911
86.	Kreindler Aurora	67 ani
87.	Laufer Reisel	–
88.	Laufer Amelie	–
89.	Laufer Ruchel	–
90.	Laufer Feivel; soția: Schneidel Ruchel; copii: Israel, Alexander	1885, 1884, 1912, 1917
91.	Merdler Hersch; soția: Ana; copii: Iacob, Maria, Filip, Fanie, Elias	1866, 1873, 1906, 1908, 1910, 1912, 1916
92.	Meltzer Mayer; soția: Rosa; copii: Malvina, Simion, Rubin	–
93.	Meltzer Samuil; soția: Metta; copii: Malvina, Bertha, Pincas	1916
94.	Merdler Samuil; soția: Fiege-Rifca; copii: Dora, ...	1886, 1884, 1884

(continuare)

95.	Merdler Abraham; soția: Cheie-Rosie	–
96.	Merdler Cilli a Moritz	1896
97.	Merdler Cilli Nety	1893
98.	Merdler Jannete	1878
99.	Merdler Isak	–
100.	Merdler Iakob	1897
101.	Merdler Markus	1900
102.	Merdler Samuil; soția: Charlotte; copii: Hariette Cilli, Kelmann, Eleonora, Iacob, Hermann, Isidor, Saul Moritz, Betti	1875, 1878, 1904, 1903, 1906, 1908, 1911, 1914, 1918, 1922
103.	Muhlard Hersch; soția: Bertha	1893, –
104.	Muhlard Joel	1902
105.	Muhlard Mensche; soția: Emma	1881, 1899
106.	Muhlard Moses; soția: Martha; copii: Ida	–
107.	Muhlard Rebeica	1897
108.	Muhlard Sofia	1899
109.	Meltzer Lotte a Pinkas	–
110.	Merdler Isidor; soția: Anna	1880, 1887
111.	Neumann Hermann; soția: Chaie; copii: Judith	1885, 1900, 1923
112.	Neghean Albrecht; soția: Rosa; copii: Saly	1891, 1896, 1917
113.	Pasternak Hermann	1900
114.	Pasternak Melech; soția: sara	1896, 1893
115.	Pasternak Resel; soția: Rosa; copii: Frieda	–, –, 1908
116.	Pressner Daniel	1900
117.	Pressner Moses; soția: Jetii; copii: Metta, Bruno	1873, 1878, 1904, 1911
118.	Pressner Solomon; soția: Gisela	1898, 1899
119.	Rapaport Nuchen; soția: Branne; copii: Arnold	1868, 1857, 1912
120.	Rossner (Sand Iacob)	–
121.	Rossenbaum Iacob; soția: Sofia	1971, 1870
122.	Rubner Lotti; copii: Hersch Leib, David	–, 1911, 1912
123.	Rubner Mali	1855
124.	Rubner Taube	1880
125.	Rosenhek Iacob	1903
126.	Rosenhek Liba	1900
127.	Rosenhek Moses; soția: Lotti	1862, –
128.	Sand Isak; soția: Dora	1899, 1899
129.	Sand Israil; soția: Gusta	–
130.	Schapira Artur a Chaim	1894
131.	Schapira Blima a Kalmann	1853
132.	Schapira David	1899
133.	Schapira Fani a Chaim	1898
134.	Schapira Hermann	1892
135.	Schapira Ida a Chaim	1897
136.	Schapira Jetii a Chaim	–
137.	Schapira Isak; soția: Rosa; copii: Regina, Iosif	1878, 1881, 1910, 1913
138.	Schapira Idel	1873
139.	Schapira Marcus; soția: Anna; copii: Dionisie	1867, 1869, 1905
140.	Schapira Mordko a Abraham Chaim	1896
141.	Schapira Rosa a Chaim	1901
142.	Schapira Saul Chaim	1899
143.	Schapira S:	

(continuare)

144.	Schlegel Antschel; soția: Malke Taube; copii: Feivel, Jetti, Leiser, Pepi	1877, –, 1904, –, –, –
145.	Schlegel Chaim Bar	–
146.	Schegel Clara	–
147.	Schegel Hermann	–
148.	Schegel Jetti	–
149.	Schwartz Chaim	1893
150.	Schwartz Hersch; soția: Anna; copii: Iacob, Maria, Filip, Fany, Elias	1886, 1873, 1906, 1908, 1910, 1912, 1916
151.	Seidenstein Heinrich; soția: Sali	1864, –
152.	Seidenstein Max	1894
153.	Sbriseher Toni	–
154.	Silbenstein Samuel; soția: Iolanda	1881, 1884
155.	Schapira Max; soția: Iolanda	1887, 1890
156.	Schapira Solomon; soția: Clara; copii: Walter	1893, 1903, 1924
157.	Schapira Pinkas Kalmann; soția: Fany; copii: Ulrike	1899, 1899, –
158.	Spindel vel Bach; Mendel Iacob Hersch; copii: Lea Sitte, Sara, Mattel Breina	–, 1886, 1910, 1916, 1921
159.	Schwartz Hersch; soția: Rifka; copii: Chaim, Jetti Rachel, Abracham, Pesach, Nechire, Maria	1855, 1881, 1898, 1900, 1918, 1915, 1920, 1921
160.	Saltzberber Samuel	1877
161.	Tabac Bruha recte Rerta	1857
162.	Than fost Stern Marcus	1897
163.	Than fost Stern Moses	1899
164.	Than fost Stern Berta	1922
165.	Tabac Herman; soția: Erna; copii: Ruth	1891, –, –
166.	Than Pessie; copii: Marcus	1871, 1897
167.	Vogelfengher Hersch; soția: Malvina	1896, 1896
168.	Vogelfengher Ida; soția: Channe; copii: Mina	1870, –, –
169.	Vogelfengher Iacob	1901
170.	Vogelfengher Marcus	1899
171.	Vogel Lotti a Mayer; copii: Sami (Samuil)	–, 1911
172.	Weiningher Chaim; soția: Rosa; copii: Isak, Osias, Solomon, Dora	–, –, 1904, 1907, 1909, –
173.	Weiningher Sine Chaine	1903
174.	Wechsler Adolf	1850
175.	Wengher Samuel david	1900
176.	Wurm Sara	1897
177.	Wurm Henie	1898
178.	Wurm Rifka	1860
179.	Wengher Marie David; copii: Maria, Saly, Netti	–
180.	Ziegler Solomon; soția: Anna; copii: Mayer	1876, –, –
181.	Ziegler Marien Perl; copii: Frime, Sara, Isah, Iacob Ionnas	1878, 1902, 1904, 1906, 1903
182.	Zigher Cilli	1902
183.	Sand Abraham	1880
184.	Sand Iossel	–
185.	Than Iosef, fost Stern	1905
186.	Laufer Scheindel Milke	–
187.	Hellingher Moses; soția: Icheved; copii: Samuel, Bernhard, Sara	1897, 1898, 1920, 1921, 1923

(continuare)

188.	Sand Fulie; copii: Abraham Berl, Bela, Marien Ester, Rachel Lea, Solomon Isac, Osias	–
189.	Dermer Abraham	1914
190.	Frenkel Samuel	1887
191.	Eengher Mendel Iossel	1894

Prezentul tablou nominal se certifică de noi pentru exactitate.

Vama, la 28 ianuarie 1938

Președintele Comisiei interimare, Secretar.

Pe data de 5 februarie 1938, Primăria Vama completează *Tabloul de naționalitate* cu un *Supliment I*, opt capi de familie, patru soții și trei copii, în total 15 persoane¹⁷:

Nr. crt.	Numele	Anul nașterii
1.	Braier Berl	1857
2.	Braier Ionnas	1893
3.	Braier Minea	1898
4.	Neumann Iosef; soția: Dobrița	–
5.	Neumann Sigmund; soția: Tieda; copii: Arthur, Alexandru	1877, 1891, 1912, 1915
6.	Singer Moses	1898
7.	Singer Moses; soția: Chaie; copii: Pina	1872, –, –
8.	Schwartz Arnold a Iacob	1882

Pe data de 18 februarie 1938, Primăria înscrie, într-un *Supliment II*, alți patru capi de familie în registrul de naționalitate¹⁸:

Nr. crt.	Numele	Anul nașterii
1.	Münz Adolf	1901
2.	Münz Iosef	1903
3.	Münz Isak cu soția Ettel	1857
4.	Münz Mina	1876

Ce observăm la o analiză mai atentă a *Tabloului de naționalitate*, care cuprinde (ar fi trebuit să cuprindă) pe toți evreii din Vama? În primul rând vedem că marea majoritate a celor înscriși în tablou sunt născuți în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, unii chiar la mijlocul acestui secol, fără să putem preciza că toți s-au născut în Vama, însă, cu siguranță, sunt și dintre cei care, prin părinții și bunicii lor, stau la baza comunității evreiești din Vama. Este adevărat că primii evrei în Vama sunt veniți după instalarea stăpânirii habsburgice asupra nord-vestului Moldovei, numit apoi Bucovina¹⁹, dar așezarea lor în număr mai mare a

¹⁷ Arhiva Primăriei Vama, Dosar 41/1938, f. 20.

¹⁸ *Ibidem*, f. 68.

¹⁹ Vezi Ion Cernat, Elena Lazarovici, *600 de ani de istorie al satului Vama. Studii și schițe monografice*, ediți

început în prima jumătate a secolului al XIX-lea, fiind legată, în principal, de dezvoltarea economică a localităților de pe valea râului Moldova. Un exemplu concludent îl reprezintă orașul Gura-Humorului, care, „în jurul anului 1840 [...], devine un târg foarte frecventat, oferind, astfel, posibilități de câștig. Din acel moment, numărul evreilor a crescut în fiecare an. În 1873, existau deja în localitate 800 de locuitori evrei”²⁰. Probabil că și în Vama, după 1840, s-au așezat mai multe familii de evrei, numărul lor crescând suficient de mult până în 1874, pentru ca Primăria târgului Vama, prin primarul Gavril Toma, să le aprobe o suprafață de teren pentru cimitir. Faptul este consemnat, cu unele accente critice, de către cronicarul Vamei, cantorul Nicolae Lucanu, care-l acuză pe primarul Gavril Toma nu numai că a dat loc de cimitir pentru evrei, dar că a deschis calea evreilor înstăriți să cumpere, de la cetățenii săraci și neștiutori, drepturile de pădure, numite drepturi de servitut²¹.

Până la recensământul austriac din anul 1890, nu știm cu exactitate numărul evreilor din Vama; atunci au fost înregistrate 501 persoane, apoi, la recensământul din 1910, au fost înregistrate 618 persoane. La recensământul din 1930 au fost înregistrați 392 de evrei²², numărul lor crescând în opt ani la 426, după cum arată *Tabloul de naționalitate* întocmit de Primăria Vama, creștere care poate fi datorată sporului natural, deși în *Tablou* este înregistrat un singur copil cu vârsta de 4 ani, născut în 1934, cu prenumele Jemie, în familia Hundert David și Maria. De regulă, se vorbește despre evrei, în general, cei din Vama nu sunt excepție, că formau o etnie bogată, bine ancorată în toate sectoarele economice și slujbele aducătoare de venituri. În parte este adevărat și sunt prea multe mărturii și documente ca să infirme cele susținute în epocă de către partide, mișcări politice, persoane particulare, toți cei care nutreau sentimente antisemite. Așa cum am mai arătat²³, nu toți evreii erau industriași, comercianți sau meseriași, mulți evrei din Vama erau săraci, duceau o viață modestă, împărtășeau soarta celor mulți și tocmai acești evrei săraci se manifestau împotriva coreligionarilor care ocupau poziții economice de frunte. Memoriul adresat Prefecturii Câmpulung, în 13 iunie 1931 și semnat de 49 de evrei săraci din Vama, ne dă posibilitatea să vedem și cealaltă față a comunității evreiești din Vama: „Noi mai jos iscăliți, locuitori de religie mozaică din Vama, județul Câmpulung, cetățeni români, vă aducem următoarele la cunoștință: conform *Legii Cultelor*, s-a înființat și în orașul Vama o comunitate ebraică. În acest orașel este o populație de cam 100 locuitori [capi de familie, n. n. – I. C.] cu drept de a exercita drepturile cetățenești. Locuitorii evrei din această localitate sunt fără avere și mulți nu-și pot câștiga

²⁰ Georg Geib, *Istoria unui mic oraș. Studiu monografic al localității Gura Humorului (1774–1940)* (I), în „Analele Bucovinei”, București, anul XVI, nr. 2, 2009, p. 271–275.

²¹ Ion Cernat, Elena Lazarovici, *op. cit.*, p. 353; Nicolae Lucanu, *op. cit.*

²² *Ibidem*, p. 353, p. 271–275.

²³ Ion Cernat, *O comunitate etnică dispărută: evreii din Vama*. în „Crai nou”, Suceava, 11 octombrie 2016

nici cele trebuincioase traiului, așa că întreținerea reprezentanților comunității nu poate fi suportată de ei. N-am dorit înființarea unei comunități și nici nu am fost întrebați, ci fără știrea noastră ne-am găsit în fața unui lucru gata, de care nu avem nevoie, deoarece fiind sărmani nu avem cu ce întreține un rabin, așa că [...] rugăm desființarea comunității israelite din Vama”²⁴. După ce comitetul ales este învinuit de nereguli, inclusiv în legătură cu mânuirea banilor, se face precizarea că „toate registrele și cărțile se poartă nu în limba statului, românească, pe care o înțeleg toți [...], ci în limba ebraică pe care mulți nu o cunosc [numai 169 de persoane cunoșteau limba idiș, potrivit recensământului din 1930; limba ebraică nici nu este amintită, n. n. – I. C.] și nu se poate controla ce este trecut în ele”²⁵. Ce este mai grav decât încasarea unor taxe în mod abuziv este că „din aceste cauze se face politică și se trece la ceartă în loc de rugăciune, se ajunge în templu la bătăi”²⁶. Să reținem că existența unei comunități este legată de prezența unui rabin în mijlocul credincioșilor și sub acest aspect locuitorii evrei din Vama nu formau o comunitate, fiind o filială a comunității din Câmpulung. Pentru nevoile comunității din Vama a fost angajat un haham și o altă persoană care ținea rugăciunile sâmbăta și de sărbători²⁷. În Vama au fost două sinagogi: cea veche, de la începuturile comunității, lăsată în părăsire, se afla sub pădurea de pe dealul Barbușca, pe unde sunt acum casele familiilor Migda și Vaman, apucată în stare de degradare de Baltag (cizmar), care locuiește pe Strâmtura, de la care a aflat și autorul acestor însemnări. Sinagoga nouă (o numim așa, deși nu mai există), pe locul unde a fost (lângă clădirea fostului liceu), s-a degradat până prin anii '70 ai secolului trecut; locul și ce mai era din clădire au fost vândute cetățeanului Doinel Ungureanu, care și-a construit acolo o casă încăpătoare. La Sinagoga nouă, care era suficient de mare, era o cameră unde se țineau rugăciunile iarna, în care funcționa școala numită Hader, unde se învăța *Tora Chemara*, punându-se bazele pentru învățarea limbii ebraice²⁸.

Evreii din Vama, nu numai cei săraci, erau înscrși într-un *Registru de naționalitate*, inclusiv cei care dobândiseră cetățenia română după 1918, adică toți cei care fuseseră naturalizați prin legile fostului Imperiu Austriac și Austro-Ungar (1867–1918). În dosarul cu „revizuirea evreilor” sunt suficiente dovezi de dobândire a indigenatului de către evreii veniți în Bucovina din Galiția, în principal în virtutea legilor care acționau în fostul imperiu și în Bucovina. De asemenea, sunt dovezi de dobândire a indigenatului în anii 1919–1938, până la apariția Decretului-lege din 22 ianuarie 1938. Dintr-o adresă din 6 aprilie 1938, elaborată de Ministerul Justiției, Direcțiunea Judiciară, se desprind cele două posibilități

²⁴ S.J.A.N.S., Fond *Prefectura Câmpulung*, Dosar 68/1930 (*Procese verbale, rapoarte, corespondență privind activitatea comunității izraelite din comuna Vama*), f. 2, 3.

²⁵ *Ibidem*.

²⁶ *Ibidem*.

²⁷ Itzchak Merdler, *op. cit.*, p. 82.

²⁸ *Ibidem*.

(situații) de dobândire a indigenatului, prevăzute în *Decretul regal nr. 1154*, din 1938, publicat în „Monitorul oficial”, nr. 56, din 1938. Articolul 20 din *Regulament* precizează cele două modalități de obținere a indigenatului: 1) Indigenatul dovedit prin registre bine ținute de autoritatea comunală și 2) Un indigenat stabilit pe alte căi decât cea a înscrierii în registru. Pentru primul caz, autoritatea comunei eliberează un certificat, constatând că persoana este trecută în registru; în al doilea caz, constatarea indigenatului și modul de dobândire trebuie să arate că a fost dobândit prin naștere, căsătorie, obținerea unei funcții publice, dobândire tacită²⁹. Prevederile Decretului regal din 1938 sunt suficient de permissive, dând posibilitatea celei mai mari părți a locuitorilor evrei din comunele și orașele României să-și dovedească indigenatul. Menționăm că la nivelul unei comune urbane ca Vama, cu judecătorie mixtă, poliție și jandarmerie, locuitorii evrei, fie că erau cetățeni recunoscuți sau nu, s-au folosit de toate oportunitățile, inclusiv de corupția unor funcționari, care au eliberat certificate de naționalitate fără acoperire sau au fost ajutați să-și dobândească indigenatul prin „mișcarea hârtiilor”, de către un grefier evreu angajat la Judecătoria Vama, care, până la urmă, a fost schimbat din funcție³⁰. Cei care n-au fost înscriși, din diferite motive, în *Tabloul de naționalitate*, au făcut întâmpinare la Curtea de Apel din Cernăuți, au luat declarații de la martori, s-au adresat primăriilor, judecătorilor și poliției. Pentru a-și dovedi cetățenia, Feivel Laufer cere o declarație de la Nicolae Lucanu, fost primar în 1918, care declară că numitul Feivel Laufer îi este cunoscut, cu domiciliul în Vama, că a făcut cerere „cam în luna septembrie 1918”, prin care solicita primirea în asociația indigenală a comunei Vama, care i-a fost admisă în baza drepturilor câștigate cu privire la indigenat³¹. Tot pentru Feivel Laufer dă o declarație și Mayer Melzer, fost consilier comunal, cunoscut de vămeni pentru binele făcut comunei și persoanelor particulare³², pe care o susține și o semnează³³. Alții se adresează peste tot, la toate organele îndreptățite, cu mult înaintea anului 1938, și nu obțin cetățenia, ca și Wolf Bernstein, care, împreună cu soția și fiica, a fost șters din registrul de naționalitate, împreună cu alți 45 capi de familie, trecuți într-un *Tablou de evrei din comuna Vama, județul Câmpulung care au fost șterși din registrul de naționalitate și ale căror încheieri, prin care s-a ordonat ștergerea, au devenit definitive*³⁴. Tabloul a fost elaborat de Judecătoria Mixtă Vama și cuprinde, pe lângă nume și prenume, încheieri pe baza cărora s-a ordonat ștergerea (Hotărârea judecătorească).

²⁹ Arhiva Primăriei Vama, Dosar nr. 41/1938, f. 97 (*Adresa nr. 31 110 din 6 aprilie 1938*).

³⁰ *Ibidem*, dosar nr. 41/1938, f. 90 (*Pretura Plășii Moldova către primăria comunei, nr. 879/1938*); vezi și f. 98, 99.

³¹ *Ibidem*, f. 142.

³² Ion Cernat, Elena Lazarovici, *op. cit.*, p. 127.

³³ Arhiva Primăriei Vama, Dosar nr. 41/1938, f. 143.

³⁴ *Ibidem*, f. 143.

Nr. crt.	Numele și prenumele
1.	Schlägel Sara și soțul ei Chiam Berr Schlägel
2.	Minz Isak, cu soția Ettl
3.	Adler Golda a lui Mendel
4.	Bernslein Wolf, cu soția Brana, născută Werner și cu fiica Nessie – Feige
5.	Bittkower Malka Rosa
6.	Breier Berl
7.	Breier Miena
8.	David Chane
9.	David Leiser, cu soția Rosa
10.	Durckman Sabina, cu fiicele Gisela și Mali
11.	Eisenkraft Malka Rina
12.	Engler Frima Hudie
13.	Feldhamer Getzel, cu soția Taube
14.	Feldhamer Hersch, cu soția Ettl
15.	Frenkel Ana
16.	Frenkel Berhard
17.	Fleischer Malka
18.	Glückstern Leiser Wolf, cu soția Chewa
19.	Glückstern Rosa
20.	Goldringer Grete
21.	Goldringer Lotti
22.	Gross Amalia a lui Carol
23.	Huttmann Berta a lui Israel
24.	Huttmann Pepie
25.	Huttmann Rosa a lui Selig
26.	Kalkstein Isak, cu soția Rosa Berthold
27.	Dr. Körber Isidor, cu soția Rosa Berthold
28.	Laufer Amalie
29.	Merdler Abraham, cu soția Chie-Resie
30.	Merdler Cilli a lui Moritz
31.	Merdler Isak
32.	Mühlard Rebeka
33.	Melzer Lotti a lui Pnkas
34.	Schapira Blina a lui Kalmann
35.	Schapira Ida a lui Chaim
36.	Schapira Jüdel
37.	Schwartz Chiam
38.	Schwartz Hersch, cu soția Ana și copiii Iacob, Maria, Filip, Fani și Elias
39.	Salzberg Dr. Samuel
40.	Vogelfauger Juda, cu soția Chaine și cu fiica Mina
41.	Veininger Sima Charie
42.	Weschler Adolf, cu soția Clara
43.	Wurm Sara
44.	Wurm Henie
45.	Wurm Rifka
46.	Zieger Cilliy

Tabloul este datat 8 august 1938, iar datele sunt certificate prin aplicarea ștampilei Jude _____ a grefierului și,

conform enunțului din titlu, ar fi trebuit să fie definitiv, însă încercuirea unor numere (27, 29, 31, 36, 37, 38, 40 și 42) și însemnarea cu două paranteze mici unite a altora (nr. 2, 4, 6, 9, 19, 14, 16, 18, 26) ne duce cu gândul că s-a mai „umblat” la acordarea indigenatului.

Cei care nu au dobândit cetățenia erau considerați străini și nu mai aveau dreptul să ocupe vreo funcție. Despre dr. Körber Isidor cu familia știm că a plecat în Canada, însă după anul 1938, împreună cu soția, îl găsim într-o fotografie, alături de intelectualii din Vama, între care și preotul Constantin Căilan³⁵.

Într-un *Tabel nominal cu persoanele revizuite și șterse din registrul de naționalitate*, întocmit de Primăria Vama, în 16 august 1938, sunt înscrise 19 nume, din care aflăm că numai patru capi de familie au plecat din țară, ceilalți 15 erau morți la data revizuirii³⁶.

Din cei 428 indivizi înscși în *Tabelul de naționalitate* trebuie să-i scădem pe cei care n-au obținut indigenatul, neavând nicio dovadă în acest sens, adică 69 de indivizi înscși în *Tabelul* din 8 august 1938 și pe cei 19 înscși în *Tabelul nominal* din 16 august 1938. Cei 340 de indivizi rămași cu naționalitatea dobândită nu reflectă realitatea, deoarece nu știm câți dintre aceștia au plecat sau au murit între timp. Totuși, Itzhak Merdler înscrie o populație evreiască, în 1940, de 102 capi de familie, cu 450 de membri, zice el, dar la o verificare mai atentă observăm că din cei 102 capi de familie, 50 nu se regăsesc în *Tabelul de naționalitate*. Ca să complice și mai mult lucrurile, Itzhak Merdler înscrie pe locuitorii evrei din Vama, înainte de deportare, adică pe cei ce locuiau în Câmpulung, Gura-Humorului sau Dorna. Pentru a risipi orice îndoială, îi înscrinem aici, așa cum i-a înscris, după memorie, autorul³⁷:

Nr. crt.	Numele și prenumele
1.	Aschkenasi Meschulem
2.	Aschkenasi Salo
3.	Alper Herman
4.	Auerbach Smil
5.	Bitkover Reuben
6.	Bergmann Leib
7.	Deutsch Meir
8.	Druckman ?
9.	Eisenkraft ?
10.	Engler Hermann
11.	Frischlender ?
12.	Feldhammer?
13.	Goldhagen Abraham

Nr. crt.	Numele și prenumele
14.	Kreindler Iacob
15.	Laufer ?
16.	Lehrer Isak
17.	Lang Solomon
18.	Montag Bernhard
19.	Merdler Saul
20.	Melzer Rubin
21.	Medler Pinkas
22.	Neger Albert
23.	Pressner Bruno
24.	Nadel ?
25.	Pressner Dontue
26.	Pollak Itzak

³⁵ Fotografia este din 1938. Originalul este în posesia familiei Motrescu-Cenușă din Vama și este reprodușă în *Monografia satului Vama*. Vezi Ion Cernat, Elena Lazarovici, *op. cit.*, p. 264.

³⁶ Arhiva Primăriei Vama. Dosar 4/1938. f. 117.

³⁷ Itzhak M

(continuare)

27.	Rones Peppi
28.	Rosenheck ?
29.	Rosner ?
30.	Neiselberg ?
31.	Sand Avraham
32.	Sand Dora
33.	Sand Mandel
34.	Seidenstein Max
35.	Schegel Feiwel
36.	Schegel Leiser
37.	Schaffer David

38.	Schaffer Arnold
39.	Tarter Bruno
40.	Than Moses
41.	Than Yosef
42.	Vogelfänger Iakob
43.	Vogelfänger Marcus
44.	Wenger David
45.	Weininger Meschnlem
46.	Weininger Meschnlem
47.	Zigler Meir

Autorul nostru nu-i uită nici pe cei care s-au întors din deportare, fără să-și pună întrebarea simplă că nu puteau fi deportate din Vama 450 de persoane, dintre care s-au întors 90. Iată care sunt cei 47 capi de familie întorși din Transnistria³⁸:

Nr. crt.	Numele și prenumele
1.	Aschkenasi Meschulem
2.	Aschkenasi Salo
3.	Alper Herman
4.	Auerbach Samil
5.	Bitkover Reuben
6.	Bergmann Leib
7.	Deutsch Meir
8.	Druckman ?
9.	Eisenkraft ?
10.	Engler Hermann
11.	Engler Samuel
12.	Frischlender ?
13.	Feldhammer ?
14.	Goldhagen Mendel
15.	Goldhagen Abraham
16.	Kreindler Iacob
17.	Laufer ?
18.	Lehrer Isak
19.	Lang Solomon
20.	Merdler Saul
21.	Montag Bernhard
22.	Melizer Rubin
23.	Medler Pinkas
24.	Neger Albert

Nr. crt.	Numele și prenumele
25.	Nadel ?
26.	Pressner Bruno
27.	Pressner Donie
28.	Pollak Itzak
29.	Rones Peppi
30.	Rosenheck Marcus?
31.	Rosner ?
32.	Sand Avraham
33.	Sand Dora
34.	Schäffer Arnold
35.	Seidenstein Max
36.	Schegel Flöwel
37.	Schegel Leiser (Ancel?)
38.	Schöffer David
39.	Sand Mandel
40.	Tarter Bruno
41.	Than Moses
42.	Than Yosef
43.	Vogelfänger Iakob
44.	Vogelfänger Marcus
45.	Wenger David
46.	Wenger David
47.	Zigler Meir

³⁸ *Ibidem*. Lista lui I. Merdler se completează cu alte două nume: Frenkel cu soția și Weber cu soția, pe care i-am

Facem mențiunea că dintre cei 47 capi de familie, evrei reveniți din deportare, 23 nu se regăsesc în *Tabelul de naționalitate* și se poate pune întrebarea cum s-au stabilit în țară atâtea familii de evrei care și-au făcut repede un rost în structura social-economică a țării? Pare evident că stabilirea acestora s-a datorat complicității organelor locale și centrale ale administrației românești. Din *Monografia agricolă* a localității Vama aflăm că, „de la terminarea războiului (1918) până în 31 iulie 1927, s-au stabilit în regiune [Vama], venind din alte părți, un număr de 45 familii [nu se arată etnia], cu următoarele profesii: un agricultor, 8 comercianți, 4 industriași, 12 meseriași și 20 de funcționari”. În același timp, au plecat 2 agricultori, 8 comercianți, 2 meseriași și 4 funcționari, adăugându-se un spor de 26 de familii, despre care se poate spune că, în majoritate, sunt familii de evrei. Tot din lucrarea amintită, aflăm că în Vama, comună urbană, erau în 1927, 363 de etnici evrei, raportați la 3 245 de ortodocși și 1 450 de catolici și protestanți³⁹.

Listele lui I. Merdler cu evreii (capi de familie) duși în deportare și cu cei veniți din deportare, 47 plecați, 47 veniți, vine să confirme mărturia unui localnic, Gavril Voșloban (96 de ani), pe care l-am întrebat, în 2006, de față cu martori, câți evrei s-au întors dintre cei deportați? Am avut surpriza să aflu că s-au întors toți, ceea ce nu poate fi adevărat, deoarece o parte, nu 90% cum se spune, au murit din cauza condițiilor inumane, bolilor, frigului, lipsei alimentelor, relexelor tratamente etc. Sigur, o mică parte dintre evreii din Vama, întorși din deportare, nu a venit în Vama. Aceștia lichidaseră toată averea în 1940, s-au așezat în alte localități sau au plecat din țară. Cei veniți s-au adăugat celor șase familii de evrei care n-au fost nici scoase din localitate și nici deportate, fiind necesare în asigurarea bunului mers al vieții economice, în virtutea Decretului-lege din 5 octombrie 1940⁴⁰. Oricât de mult vom dori să stabilim date exacte despre numărul comunității evreiești din Vama, în absența unor situații clare, rămânem în sfera incertitudinilor și insatisfacțiilor. Cum ar fi putut exista în Vama, pentru anul 1945, 291 de persoane, etnici evrei, sau 139 pentru anul 1946? Pentru anii 1944, 1945, 1946 și 1947 avem date precise, furnizate de Comunitatea evreilor din Vama, prin dr. Isak Lehrer, rămas în conștiința oamenilor ca „doctorul fără de arginți”, de o probitate indubitabilă. Într-o situație statistică realizată de comunitatea evreilor din Vama este înscrisă numeric populația evreiască din Vama⁴¹: populația totală evreiască înainte de război – 430, corectat 213; populația actuală (1946) – 158, corectat 165.

O situație amănunțită despre populația evreiască din Vama este cuprinsă într-un *Tabel statistic al comunității evreiești din localitatea Vama*, care cuprinde date generale privind pe evreii din localitate pe ziua de 15 iunie 1947⁴². Aflăm că din totalul populației comunei urbane Vama, de 8 000 de suflete, evreii erau 183.

³⁹ Arhiva Primăriei Vama, Dosar 14, f. 5.

⁴⁰ S.J.A.N.S., Fond *Prefectura Câmpulung*, Dosar 61/1940, f. 166–168.

⁴¹ Idem, Fond *Comunitatea evreilor din Vama*, Dosar 1/1945, f. 122.

⁴² Fotocop

	Nr. total	Nr. pauperi
Localnici	124	–
Străini de localitate	59	–
Bărbați: 15–60 ani	59	51
Bărbați peste 60 ani	13	10
Femei: 15–60 ani	72	63
Femei peste 60 ani	13	11
Copii: 2–14 ani băieți	12	10
Copii 2–14 ani fete	8	7
Copii sub 2 ani băieți	3	2
Copii sub 2 ani fete	3	2
Nou născuți	–	–
Decese	–	–
Căsătorii	–	–
Divorțuri	–	–
Văduve	20	20
Orfani de un părinte	7	7
Orfani de ambii părinți	–	–
Infirmități: orbi	–	–
Infirmități: surdo-muți	1	1
Infirmități: invalizi	1	1
Alți infirmi	20	20
Bolnavi TBC	1	1
Boli venerice	–	–
Alte boli	11	8
Ocupații: comerț, funcționari, meseriași	40	21
Șomeri	19	19
Numărul persoanelor încadrate la sprijinul Joint-ului – numerar	70	–
Instituții evreiești din localitate – Thalmud Thora	156	–

Refacerea comunității evreiești din Vama, din punct de vedere economic, cel puțin, s-a datorat ajutorului masiv primit din partea organizației filantropice Joint Distribution Communitte (Joint) care a activat prin Crucea Roșie. Cu ajutorul bănesc primit, au fost refăcute și puse în funcțiune sinagoga, cu camera pentru rugăciune și cu sala de clasă, unde copiii evrei învățau limba ebraică și *Cărțile Sfinte*, un dispensar numai pentru populația evreiască și o baie⁴³. Cei reîntorși din „infernul Transnistriei”, începând cu 1944, și-au redobândit locuințele trecute în proprietate de stat, conform *Decretului-lege nr. 3810*, din 12 noiembrie 1940, pentru completarea *Decretului-lege* din 4 octombrie 1940, privitor la trecerea proprietăților rurale evreiești în patrimoniul statului⁴⁴. Cei care și-au vândut casele

⁴³ S.J.A.N.S., Fond *Comunitatea evreilor din Vama*, Dosar 1/1945 și 2/1947.

⁴⁴ Comisia Internațională pentru Studiarea Holocaustului în România. *Documente*, Iași, Editura Polirom, 2005, p.

și cei străini de localitate au stat în gazdă la vămeni, însă problema locuințelor, în condițiile stabilirii în Vama a unui număr mare de refugiați din Bucovina cedată, din Basarabia, din Cadrilater și din nord-vestul Ardealului, era greu de rezolvat. Evreii localnici, ca și cei veniți, au căutat să-și reia vechile îndeletniciri în industrie și comerț, în administrație, au ocupat posturi de conducere în întreprinderi (frații Weininger, Goldschmit, Engler Herman), au pătruns în structurile de conducere ale comunei și, în general, ceea ce s-a petrecut la nivelul întregii țări, s-a petrecut și în Vama. Se poate face o paralelă între ce s-a petrecut la vârful puterii, în P.C.R. și în guvern, și ce s-a petrecut la nivel local, fenomen petrecut în toate țările cu „democrație populară”, încât părea că lumea a suferit cinci ani de război ca să-i aducă pe ei la putere⁴⁵.

După ce, în 19 decembrie 1944, a fost abrogată legislația antievreiască, în 1945, ca reacție la legislația antisemită, a fost elaborat conceptul de „delict rasial” care se referea, exclusiv, la evrei, pe baza căruia, în urma unui denunț, mulți români au fost condamnați la închisoare. În Vama, „funcția” de controlor cu conștiința altora a îndeplinit-o, pe lângă Pollak Itzak, secretarul organizației de bază a P.C.R., și unul numit Seininschtein, dispărut din Vama la doi ani de la întoarcerea din deportare⁴⁶.

Dacă un Zigler Meir este tinichigiu, Wenger David vânzător de prăvălie, Goldhagen Mendel măcelar, alții își reiau vechile prăvălii și restaurante, așa cum au făcut Nager Albert și soția Rosa, care și-au redeschis crâșma în Molid-Vama, Schlegel Flönel avea un depozit de „manufactură”, Druckman și Sand și-au redeschis Fabrica de cherestea din Brazi, Vogelfänger Iacob pe cea de peste punte, de lângă Ilișoi⁴⁷, încât se părea că se revine la situația de dinainte de război. Nici evreii din Vama n-au înțeles să înlocuiască totalitarismul religios, rabinic, cu totalitarismul politic, de partid, așa că atenția le-a fost atrasă de mișcarea sionistă de creare a statului Israel – Eretz, numită Hausmonaea – Renașterea. Până la plecarea definitivă în Israel, unii dintre ei au suportat rigorile ascuțirii „luptei de clasă”, fiind trecuți în categoria exploataților și a chiaburilor, alții rămânând în această situație socială până la elaborarea Decretului nr. 115/1959 (Maer Melzer). În categoria chiaburilor au fost înscriși Feldhammer Solomon, Weininger Isak, Nager Rosa, avocatul Rones Iulius și Lang Netty. Unii au fost scoși din această categorie, pe motive întemeiate, de către comisiile locale constituite la nivelul Comitetului Executiv al Sfatului Popular, care au analizat fiecare caz în parte⁴⁸. În 1959, prin Decretul nr. 115, li s-a dat posibilitatea tuturor chiaburilor de a ieși din cadrul acestei categorii sociale – un adevărat stigmat, prin cedarea „benevolă”

⁴⁵ Vezi Liviu Rotman, *Evreii din România în perioada comunistă, 1944–1965*, Iași, Editura Polirom, 2004, p. 149, 156.

⁴⁶ Mărturie directă de la Gavril Voșloban (30 martie 2006), confirmată și de alți martori din Vama.

⁴⁷ Mărturiile directe ale locuitorilor Ion Simionescu (83 ani), Axentoi Alexanru (90 ani), Roșca Cornelia (85 ani), date între 2–9 august 2012.

⁴⁸ S.J.A.N.

către stat a celei mai mari părți din avere. Rubin Melzer a predat partea de moară care-i aparținea după Maer Melzer, scăpând de urmările unei ideologii la care lucraseră cu migală coreligionari de-ai săi⁴⁹.

În finalul acestei incursiuni privind comunitatea evreilor din Vama, mărturisim că nu știm câți evrei au primit cetățenia română, câți au plecat în alte localități sau în alte țări, câți au fost deportați și câți au murit în deportare, câți s-au stabilit în alte localități la întoarcerea din U.R.S.S., iar cifra de 234, numărul evreilor din Vama morți în Transnistria este, evident, o exagerare⁵⁰. Deși nu credem că există un interes special pentru măsluirea adevărului (frica, teama, disperarea măresc dimensiunile tragicului), nu poți să nu încerci un disconfort spiritual provocat de cei care spun: „Holocaustul a existat. Ce mai contează câți evrei au murit sau au fost omorâți?” Și, totuși, contează!

⁴⁹ Arhiva Primăriei Vama, Dosar pe anul 1952 (*Acte referitoare la chiaburi*), nenumerotat.

⁵⁰ *Ibidem.*